നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2023] 1 എസ്.സി.ആർ 823

പ്രകാശ് നായ് @ സെൻ

vs

ഗോവ സംസ്ഥാനം

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2010, 2010)

12 ജനുവരി 2023

[ജസ്റ്റിസ് ബി. ആർ.ഗവായ്, ജസ്റ്റിസ് എം.എം.സുന്ദ്രേഷ്]

`ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 - വകുപ്പ് 302, വകുപ്പ് 84 - മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യ വാദം - "സ്കിസോഫ്രീനിയ" - ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം പ്രതി - അപ്പീൽ വാദിയെ ശിക്ഷിക്കുകയും ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു, മരണപ്പെട്ടയാൾ - ഇര ജോലി ചെയ്തിരുന്ന കടയിൽ ഒരു പ്രകോപനവും മുൻകൂട്ടിയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുമില്ലാതെ ഇരുമ്പ് ലോക്കിങ്ങ് പ്ലേറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് ഇരയെ ആക്രമിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് സംഭവം. വിചാരണാ വേളയിൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യ വാദം ഉന്നയിച്ചു. സംഭവം നടന്ന തീയതിക്ക് മുമ്പ് പ്രതി ഒരു ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സ നടത്തിയതായും, പ്രതിക്ക് റിയാക്ടീവ് വിഷാദമുള്ള ഉത്കണ്ഠാ ന്യൂറോസിസ് ഉണ്ടെന്നും ആസിഡ് പെപ്റ്റിക് രോഗം, നേരിയ രക്താതിമർദ്ദം എന്നിവയുടെ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടെന്നും ചികിത്സ സ്കീസോഫ്രീനിയയ്ക്ക് സമാനമാണെന്നും രേഖപ്പെടുത്തി - രണ്ട് ഡോക്ടർമാരെ സെഷൻസ് കോടതിയിൽ പരിശോധിച്ചു, അതിൽ അവർ സ്കീസോഫ്രീനിയയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി മൊഴി നൽകി - വിചാരണയിൽ വിചാരണ കോടതി പ്രതിയെ ഈ കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷിച്ചു. ഹൈക്കോടതി ശിക്ഷ ശരിവെച്ചു - തീരുമാനത്തിൽ സംതൃപ്തനല്ലാതിരുന്ന പ്രതി സുപ്രീം കോടതിയെ

സമീപിച്ചു - തീരുമാനം: "ഡോക്ടർമാരുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ താഴെയുള്ള കോടതികൾക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചു, പ്രത്യേകിച്ചും അവരിൽ ഒരാൾ ക്രോസ് വിസ്താരം നേരിടുകയും അതിനാൽ ശിക്ഷ ശരിയാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു - കൂടാതെ, കുറ്റാരോപിതൻ പിന്നീട് വിചാരണ നേരിടാൻ യോഗ്യനായിത്തീർന്നു എന്ന വസ്തുത മാത്രം മതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനുള്ള ഉത്തരവിന് കാരണം ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻകാല മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ സൂചനയാണ് - കൂടാതെ അപ്പീൽ വാദിയുടെ അവസ്ഥയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവത്താൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടു എന്നതും കുറ്റാരോപിതന്റെ ചുമലിലാണ് തെളിവ് ഭാരം എന്നതും സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണം എന്നുമുള്ള വസ്തുതയാണ്.

ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 – വകുപ്പ് 84 – മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യ വാദം – കോഡിന്റെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമെന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയാത്ത 'പ്രവൃത്തികൾ' മാത്രമേ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ - അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് പ്രസ്തുത വകുപ്പ് അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട് - അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിന്റെ നിലനിൽപ്പ് വ്യവസ്ഥയുടെ ബാധകതയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണ് - കേവലം മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം എന്നത് മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യമാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല - ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു കേസ് ഉണ്ടാകാം മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസിയുടെ വകുപ്പ് 84 ന്റെ നിബന്ധന ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ പരിശോധന നിയമപരമായുള്ള മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ട് എന്ന് തെളിയിക്കണം - അതിന് ഒരു കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം, പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാനോ അത് തെറ്റാണോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് മനസിലാക്കാനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ കഴിവില്ലായ്മ.

മാക്സിമുകൾ - ആക്ടസ് നോൺ റിയം ഫാസിറ്റ് നിസി മെൻസ് സിറ്റ് റിയ - അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സ് - തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു മാനസികരോഗിയായ ഒരാൾക്ക് അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. മാത്രമല്ല താൻ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവെന്ന് പോലും അയാൾക്ക് അറിയില്ലായിരിക്കാം - അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അയാളെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല.

തെളിവ് നിയമം, 1872 - 8, 105 - തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാരം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 105 ന് അതിന്റേതായ പരിമിതിവ്യവസ്ഥകളുണ്ട് - ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലയിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ 84-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കേസ് പരിമിതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കാണ്. സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കുകയെന്ന തത്വം പ്രാവർത്തികമാക്കണം - മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8 നോടൊപ്പം ചേർത്ത് വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 – അധ്യായം XXV – വകുപ്പുകൾ 329 - 339 – ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും – വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമുള്ള ആശയം, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ വിചാരണ നേരിടാൻ സഹായിക്കുക, അവന്റെ യുക്തിസഹമായ കഴിവ് കാരണം മാത്രമല്ല, അയാളെ അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. വൈകല്യം - പരിഹാര നടപടികൾ കണ്ടെത്തുകയും പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് കോടതിയുടെ കടമ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

തീരുമാനം : 1. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തിയെ മാത്രമേ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. അത് തുടങ്ങുന്നത്

ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നാണ് "ഒന്നും കുറ്റമല്ല". ഈ വാക്കുകൾ സ്വതന്ത്യർഹമായ ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണ്. അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടും. അതിനാൽ, അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിന്റെ നിലനിൽപ്പ് വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രായോഗികതയ്ക്ക് ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. വെറും അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സ് മാത്രം മതിയാകില്ല, മാത്രമല്ല അത് കാരണം താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാത്ത പരിധി വരെയായിരിക്കണം. അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാനുള്ള കഴിവില്ല. അതുപോലെ, ചെയ്ത ഒരു പ്രവൃത്തി തെറ്റാണോ അതോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാവുന്ന കഴിവില്ലായ്മയുടെ ഘടകം കൃത്യം നടത്തിയ സമയത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. [ഖണ്ഡിക 4][828-A-C]

2. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വസ്തുതകളാണ് വകുപ്പ് പരാമർശിക്കുന്നത്. മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതിയിൽ വൈകല്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വലിയ വകുപ്പാണിത്. സാധാരണ ചിന്താ ശേഷിയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ തലത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഈ പരിശോധന നടത്തുന്നത്. ആയതിനാൽ, മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഒരു മാനസിക വൈകല്യമായി കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയില്ല. മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവെന്ന് വരികയാണെങ്കിൽ, അത് നിയമപരമായി ഉള്ള മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമായി കണക്കാക്കണമെങ്കിൽ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 ൽ പരാമർശ്ശിച്ചിരിക്കുന്ന നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥ പാലിക്കണം. പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാനോ അത് തെറ്റാണോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് മനസിലാക്കാൻ ആ വ്യക്തിക്ക് കഴിയാതെ വരണം. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ, ആക്ടസ് നോൺ ഫാസിറ്റ് റിയം നിസി മെൻസ് സിറ്റ് റിയ എന്ന മാക്സിം നെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, അതായത്, ഒരു പ്രവൃത്തി കുറ്റകരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കുറ്റമായി കണക്കാക്കില്ല. ക്രിമിനൽ

നിയമത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വമാണ്, ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കുറ്റബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാനസികമായ ഒരു ഘടകം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത, അനാരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് അറിയില്ല. താൻ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവെന്ന് പോലും അവൻ അറിഞ്ഞേക്കില്ല. അങ്ങിനെയായിരിക്കുമ്പോൾ, അയാളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ഈ പ്രവൃത്തിയെ സമൂഹത്തിനെതിരായ കുറ്റകൃത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വ്യതിചലിക്കുന്ന പെരുമാറ്റം അടങ്ങിയ ഒരു മാനസിക സംഘർഷം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. സഹായം ആവശ്യമുള്ള ഒരു ഇരയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുന്നു, അതിനാൽ അയാളിന്മേൽ കുറ്റം ചുമത്താനോ വിചാരണ ചെയ്യാനോ കഴിയില്ല. തന്റെ പ്രവൃത്തിയോ അതിന്റെ പരിണതഫലമോ അറിയാത്ത ഒരു കുട്ടിയുടെ നിലപാടാണ് അദ്ദേഹത്തിനിപ്പോളുള്ളത്. [ഖണ്ഡികകൾ 5 ഉം 6] [828 സി – ജി]

2. നിയമ വിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ആ വ്യക്തിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ട് എന്ന് കോടതിയുടെ സംതൃപ്തിക്ക് അനുസരിച്ച് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ബാധ്യത ആ കുറ്റാരോപിതന്റെ ചുമലിലാണ്. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഉള്ള കേസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരാക്കിയ ന്യായമായ വസ്തുക്കളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരമൊരു ബാധ്യത നിറവേറ്റപ്പെടുന്നു. സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണമെന്നുള്ളത് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതയാണ്. രണ്ടാമതായി, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ തെളിവ് എതിർഭാഗത്തിന്റെതുമാത്രമായി കണക്കാക്കാതെ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെയും കോടതിയുടെയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെയും കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു വ്യക്തി മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഇല്ലാത്തയാളാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ മതിയായ സാമഗ്രികൾ ലഭ്യമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഈ അനുമാനം നിരസിക്കപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 105 ൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന

തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലക്ക് അതിന്റേതായ ഒഴിവുകളും ഉണ്ട്. ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലയിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം തന്റെ കേസ് ഒഴിവാക്കലിന് കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കാണെങ്കിലും കേസ് സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണമെന്നുള്ള പൊതു തത്വം പാലിക്കണം. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8 നോടൊപ്പം വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗം കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയതിനു മുമ്പും ശേഷവും ഉള്ള പെരുമാറ്റവും സ്വഭാവവും പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ്. [ഖണ്ഡികകൾ 8 ഉം 9 ഉം][831-A-D]

3. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 84 നു പിന്നിൽ പ്രശംസനീയമായ ലക്ഷ്യമുള്ളതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനും കോടതിക്കും അവരുടേതായ പങ്കുണ്ട്. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം എന്ന വാദം ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാക്കിയ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നാണ് ഏജൻസി അന്വേഷണം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത്. കേസ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ലെന്ന് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണോ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്ന് കോടതി സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. (ഖണ്ഡിക 10 ഉം 11 ഉം)[831- ഇ-എഫ്]

4. ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടം അധ്യായം XXV-ന്റെ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, 2009 ൽ ഭേദഗതി മുഖേന ഉൾപ്പെടുത്തിയ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഐപിസി വകുപ്പ് 84 പ്രകാരമുള്ള കേസ് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കോടതിക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ടെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിചാരണ വേളയിൽ ഒരു സൗഹാർദ്ദപരമായ സമീപനം പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ പോലും കോടതിക്ക് മതിയായ

അധികാരങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ, ഐപിസിയുടെ വകുപ്പ് 84 ന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അതേ ന്യായവാദം വളരെയധികം ശക്തിയോടെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും. ചർച്ച ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിലുള്ള മുഴുവൻ ആശയവും മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ വിചാരണ നേരിടാൻ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്, അവന്റെ യുക്തിസഹമായ ചിന്താശേഷി ഇല്ലായ്മ കാരണം മാത്രമല്ല, വൈകല്യമുള്ള ഒരാളായി അവനെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. പരിഹാര നടപടികൾ കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് കോടതിയുടെ പങ്ക് തന്നിമിത്തം പൂർണ്ണമായും നീതി പാലിക്കുകയും വേണം. (ഖണ്ഡിക 17 ഉം 16 ഉം)[835-B-D]

സുരേന്ദ്ര മിശ്ര *vs .* ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം *(2011) 11 SCC 495 : [2011] 1 SCR 133;* ഹരി സിംഗ് ഗോണ്ട് *vs* മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം *(2008) 16 SCC 109 : [2008] 12 SCR 949;* ബാപ്പു *@* ഗജ്രാജ് സിങ്ങ് *vs* രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം *2007 8* എസ്സിസി *66 : [2007] 7* എസ്സിആർ *917;* ദഹ്യാഭായ് ഛഗൻഭായ് താക്കർ *vs* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത് എ.ഐ.ആർ *1964* ഇ.എസ്.സി *1563 : [1964] 7* എസ്.സി.ആർ *361;* ദേവിദാസ് ലോക റാത്തോഡ് *vs* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം *(2018) 7 SCC 718 : [2018] 7 SCR 767* – ആശ്രയിച്ചു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2011] 1 SCR 133	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7
[2008] 12 SCR 949	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7
[2007] 7 SCR 917	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 7
[1964] 7 SCR 361	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
[2018] 7 SCR 767	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 14

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2010 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 2010.

2006 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 63 ലെ ഗോവ ഹൈക്കോടതി ബോംബെ ബെഞ്ചിന്റെ 02.06.2008 ലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഫ്ത്താബ് അലി ഖാൻ, (എസ് സി എൽ എസ് സി)എം ഇസഡ് ചൗധരി, ഷഹബാസ്, അരവിന്ദ് കെ.ആർ.കൻവ, സയ്യിദ് ഇംതിയാസ് അലി, അംന ദരക്ഷൻ, അലി സഫീർ ഫാറൂഖി : അപ്പീൽ വാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എം.എം. സുന്ദരേഷ്,

"ഹാംലെറ്റ് ലാർട്ടസിനോട് അനീതി കാണിച്ചില്ലേ? ഒരിക്കലുമില്ല ഹാംലെറ്റ്. ഹാംലെറ്റ് തന്നിൽ നിന്ന് അകന്നുപോവുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ സ്വയം ലാർട്ടീസിനോട് അനീതി ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ, ഹാംലെറ്റ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു അതല്ല; ഹാംലെറ്റ് അത് നിഷേധിക്കുന്നു. പിന്നെ ആരാണത് ചെയ്യുന്നത്? അവന്റെ ഭ്രാന്ത്. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ ഹാംലെറ്റ് അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുന്നു. അവന്റെ ഭ്രാന്ത് പാവം ഹാംലെറ്റിന്റെ ശത്രുവാണ്."

– വില്യം ഷേക്സ്പിയർ

(അവലംബം : ഹാംലെറ്റ് (നാടകം) നിയമം 5 രംഗം 2 വരി 245)

1. പിതാവിന്റെ മരണം സംഭവിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ലാർട്ടെസിന് താൻ വരുത്തിയ വേദന അംഗീകരിക്കുന്നു. ഒരു തെറ്റായ വ്യക്തിത്വത്തിലൂടെ ആണ് താൻ ആ മരണം സംഭവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹാംലെറ്റ് താൽക്കാലിക ഭ്രാന്ത് എന്ന വാദം ഉന്നയിച്ചു. അങ്ങനെ വാദിക്കുമ്പോൾ, മൂന്നാമതൊരാൾ ചെയ്തതു പോലെ അവൻ ആ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് സ്വയം അകന്നുനിൽക്കുകയും അതിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവനെ ഒരു കുറ്റവാളി എന്നതിലുപരി ഒരു ഇരയായി പരിഗണിക്കാൻ അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 300 ന്റെ നിർവചനത്തിൽ വരുന്ന കുറ്റകരമായ നരഹത്യയാണ് ഹാംലെറ്റിന്റെ പ്രവൃത്തിയെങ്കിലും, അനാരോഗ്യകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി അത് ആകർഷിക്കില്ല. ഈ വരികളിലൂടെ ഷേക്സ്പിയർ തന്റെ ഭ്രാന്തിനെ ന്യായീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ വേദന പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു.

2. 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ഇനി മുതൽ 'ഐപിസി') വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമാണെന്ന് ആരോപിച്ച്, അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി എസ് ജി മാർഗോവ -2 ന്റെ ഉത്തരവ് ശരിവച്ച് ഗോവയിലെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച ശിക്ഷാ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്ന് അപ്പീൽ വാദി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഐപിസിയുടെ 84-ാം വകുപ്പിന്റെ ബാധകതയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രശ്നം ഞങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനാലും അപ്പീൽ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ നടത്തിയ വാദത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും, മെറിറ്റുകളിലേക്ക് പോകാൻ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

3. സുപ്രീം കോടതി ലീഗൽ സർവീസസ് കമ്മിറ്റിയിൽ നിന്ന് നിയമിതനായ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ അഫ്താബ് അലി ഖാന്റെ വാദം ഞങ്ങൾ കേട്ടു.

"84. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവൃത്തി. – ഒന്നും കുറ്റകൃത്യമാവില്ല, എപ്പോളെന്നാൽ, ഒരു വ്യക്തി, താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാനോ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റോ നിയമവിരുദ്ധമോ ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനോ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി. ഒരു വ്യക്തി, അത് ചെയ്യുന്ന സമയത്ത്, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം കാരണം, പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല അല്ലെങ്കിൽ താൻ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണോ അല്ലങ്കിൽ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല."

4. ഐപിസി 84-ാം വകുപ്പ് ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി മാത്രമേ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. "ഒന്നും കുറ്റകൃത്യമാവില്ല" എന്ന വാക്കുകളോടെയാണ് ഇത് ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണ്. അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കും. അതിനാൽ, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രായോഗികതയ്ക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാനാകാത്ത ഒരു ഘടകമാണ്. വെറുമൊരു അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സ് മാത്രം മതിയാകില്ല. അത് കാരണം തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാത്ത പരിധി വരെയായിരിക്കണം. അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാൻ കഴിവില്ല. അതുപോലെ, ചെയ്ത ഒരു പ്രവൃത്തി തെറ്റാണോ അതോ നിയമവിരുദ്ധമാണോ എന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന കഴിവില്ലായ്മയുടെ ഘടകം കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

5. ഈ വ്യവസ്ഥ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുടെ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, കഴിവില്ലായ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വളരെ വിശാലമായ വ്യവസ്ഥയാണിത്. വിവേകശാലിയായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നാണ് ഇത് വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടത്. അതിനാൽ, കേവലം ഒരു മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തെ നിയമത്തിന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ആയി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. മാത്രവുമല്ല മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ബാധിച്ച ഒരു വ്യക്തി ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്ത ഒരു കേസായിരിക്കാം, എന്നിരുന്നാലും, അത് ഐപിസിയുടെ വകുപ്പ് 84 ന്റെ നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമത്തിന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഈ പരിശോധന. പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാനോ അത് തെറ്റാണോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് മനസിലാക്കാനോ ഒരു വ്യക്തിക്ക് കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലായിരിക്കണം.

6. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ, *ആക്ടസ് നോൺ ഫാസിറ്റ് റിയം നിസി മെൻസ് സിറ്റ് റിയ* എന്ന മാക്സിമിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, അതായത്, ഒരു പ്രവൃത്തി കുറ്റകരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയല്ല ചെയ്തതെങ്കിൽ കുറ്റമായി കണക്കാക്കില്ല. ക്രിമിനൽ നിയമത്തിന്റെ ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വമാണ്, ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കുറ്റബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മനസിന്റെ ഒരു ഘടകം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ അനന്തരഫലം അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത, അനാരോഗ്യമുള്ള മനസ്സുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് അത്തരമൊരു പ്രവൃത്തി ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാനാകില്ല. താൻ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുവെന്ന് പോലും അവൻ അറിഞ്ഞേക്കില്ല. അങ്ങിനെയായിരിക്കുമ്പോൾ, അവനെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ പ്രവൃത്തിയെ സമൂഹത്തിനെതിരായ കുറ്റകൃത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വ്യതിചലിക്കുന്ന പെരുമാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മാനസിക കലാപം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല. സഹായം ആവശ്യമുള്ള ഒരു ഇരയായി അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുന്നു,

അതിനാൽ ഒരു കുറ്റത്തിന് കുറ്റം ചുമത്താനോ വിചാരണ ചെയ്യാനോ കഴിയില്ല. തന്റെ പ്രവൃത്തിയോ അതിന്റെ പരിണതഫലമോ അറിയാത്ത ഒരു കുട്ടിയുടെ നിലപാടാണ് ആ വ്യക്തിയുടെ നിലവിലെ അവസ്ഥ.

7. ഈ കോടതിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന തീരുമാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

- **സുരേന്ദ്ര മിശ്ര vs ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം (2011) 11 എസ്സിസി 495**

"11. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് കുറ്റവിമുക്തനാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതി നിയമപരമായ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യതയാണ് തെളിയിക്കേണ്ടത്, അല്ലാതെ മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം അല്ല. പീനൽ കോഡിൽ "മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം" എന്ന പ്രയോഗം നിർവചിച്ചിട്ടില്ല, ഇത് പ്രധാനമായും മതിഭ്രമത്തിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ " മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം" എന്ന പദം വ്യത്യസ്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥം വഹിക്കുകയും മാനസിക വൈകല്യത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത അളവുകൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാനസിക രോഗമുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയെയും ക്രിമിനൽ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. കുറ്റാരോപിതൻ അഹങ്കാരിയും വിചിത്രനും അസ്വസ്ഥനും തലച്ചോറും ഒട്ടും ശരിയല്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അനുഭവിച്ച ശാരീരികവും മാനസികവുമായ അസുഖങ്ങൾ അവന്റെ ബുദ്ധിയെ ദുർബലമാക്കുകയും അവന്റെ വികാരങ്ങളെ ബാധിക്കുകയും ചില അസാധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അല്ലെങ്കിൽ ചെറിയ ഇടവേളകളിൽ ഭ്രാന്ത് പിടിപെട്ടു, അസാധാരണമായ പെരുമാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നു അല്ലെങ്കിൽ പെരുമാറ്റം വിചിത്രമാണ് എന്ന വസ്തുത മാത്രം ആകർഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 ന്റെ പ്രയോഗം."

- **ഹരി സിംഗ് ഗോണ്ട് vs മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2008) 16 എസ്സിസി 109**

"10. "7. 84-ാം വകുപ്പ് മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള കേസുകളിൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ നിയമപരമായ പരിശോധന നടത്തുന്നു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിൽ "മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം" എന്നതിന് ഒരു നിർവചനവുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, കോടതികൾ പ്രധാനമായും ഈ പദപ്രയോഗത്തെ ഭ്രാന്തിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 'ഭ്രാന്ത്' എന്ന പദത്തിന് കൃത്യമായ നിർവചനമില്ല. മാനസിക വൈകല്യത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത അളവുകൾ വിവരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണിത്. അതിനാൽ, മാനസിക രോഗമുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയും ക്രിമിനൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല. നിയമപരമായ ഭ്രാന്തും മെഡിക്കൽ ഭ്രാന്തും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. കോടതി നിയമപരമായ ഭ്രാന്തിനെയാണ് പരിഗണയ്ക്കുന്നത്, അല്ലാതെ മെഡിക്കൽ ഭ്രാന്തിനെക്കുറിച്ചല്ല..."

- **ബാപ്പു @ ഗജ്രാജ് സിങ്ങ് vs രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം 2007 8 എസ്സിസി 66**

"10. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം വകുപ്പ് 84 ക്രിമിനൽ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, അതായത് ആക്ടസ് നോൺ ഫാസിറ്റ് റിയം നിസി മെൻസ് സിറ്റ് റിയ (കുറ്റകരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്യാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി കുറ്റമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല). ഒരു കുറ്റകൃത്യമായി കണക്കാക്കുന്നതിന്, ഉദ്ദേശ്യവും പ്രവൃത്തിയും യോജിക്കണം; എന്നാൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവർക്ക് സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛാശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ മേൽ ഒരു കുറ്റവും ചുമത്തപ്പെടാനാകില്ല. (ഫ്യൂറിയോസ് ഈസ് നുള്ള വോളന്റസ് എസ്റ്റ്).

11. കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് കുറ്റാരോപിതൻ അത്തരമൊരു വൈകല്യത്തിന് കീഴിലാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ആനുകൂല്യം ലഭ്യമാകൂ എന്ന് വകുപ്പ് തന്നെ അനുശാസിക്കുന്നു. മനസ്സികാസ്വാസ്യതയാൽ താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവവും പരിണിതഫലവും അറിയാതിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് തെറ്റാണോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല എങ്കിൽ ഈ വകുപ്പ് പ്രയോഗിക്കണം. ഈ വകുപ്പിന്റെ ആനുകൂല്യം നൽകണോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള നിർണായക സമയം, കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്ന സമയമാണ്. ആ നിഗമനത്തിലെത്തുമ്പോൾ, പ്രസക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് മാത്രം ഉരുത്തിരിഞ്ഞ വാദങ്ങളിൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം എന്ന പ്രതിരോധം അംഗീകരിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്. മനസ്സിന്റെ അനാരോഗ്യം മാത്രമാണ് സ്വാഭാവികമായും വൈജ്ഞാനികതയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നത് ആയതിനാലാണ് മാനസിക ഘടകം ക്രിമിനൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമാകാൻ കഴിയുന്നത്. സ്റ്റീഫൻ ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ദി ക്രിമിനൽ ലോ ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ട്, വാല്യം *2*, പേജ് *166* ൽ ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരാളുടെ തല മുറിച്ചുമാറ്റി കാരണം പറഞ്ഞത് അയാൾ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ അത് തിരയുന്നത് കാണുന്നത് വളരെ രസകരമായിരിക്കും. തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ മനസിലാക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനായിരിക്കും ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തത്. പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല, കൂടാതെ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സോ അനുപാതത്തിന്റെ കഴിവുകളോ അവൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടത്ര മങ്ങിയിടത്ത്, അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും

ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നു അവൻ എടുക്കുന്ന നടപടിയുടെ അനന്തരഫലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുന്നു..."

1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 105

"105. കുറ്റാരോപിതരുടെ ആ കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ഒഴിവാക്കലുകൾക്കുള്ളിൽ വരുന്നു:–

ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഏതെങ്കിലും കുറ്റം ആരോപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (1860 ലെ നിയമം 45) ഏതെങ്കിലും പൊതു ഒഴിവാക്കലിനുള്ളിൽ അല്ലെങ്കിൽ അതേ കോഡിന്റെ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം നിർവചിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഒഴിവാക്കലിനോ വ്യവസ്ഥയ്ക്കോ ഉള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആ വസ്തുതകളുടെ നിലനിൽപ്പ് തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല അത് ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തികളിൽ തന്നെയാണ്, കോടതി അത്തരം ഒരു സാഹചര്യം ഇല്ലാത്തതായി കണക്കാക്കും.

8. നിയമത്താൽ നിഷിദ്ധമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോൾ തനിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമാണെന്ന് കോടതിയുടെ സംതൃപ്തിക്കനുസരിച്ച് തെളിയിക്കാനുള്ള ബാധ്യത കുറ്റാരോപിതന്റെ ചുമലിലാണ്. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ഒരു കേസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരാക്കിയ ന്യായമായ വസ്തുക്കളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത്തരമൊരു ചുമതല നിറവേറ്റപ്പെടുന്നു. സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം പ്രധാനമാണ്. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തി ന്യായമായ സംശയത്തിനപ്പുറം തന്റെ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം തെളിയിക്കുമെന്നത് പ്രതീക്ഷിക്കാനാകാത്തതാണ്. രണ്ടാമതായി,

മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ തെളിവ് വിരോധമായി കണക്കാക്കാതെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെയും കോടതിയുടെയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെയും കൂട്ടായ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. ഒരു വ്യക്തി മാനസികാരോഗ്യം ഉള്ള ആളാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ മതിയായ സാമഗ്രികൾ ലഭ്യമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ആ അനുമാനം നിരസിക്കാം.

9. തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 105 ന് അതിന്റെതായ ഒഴിവുകളുണ്ട്. ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലയിൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരമുള്ള കേസ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന തന്റെ കേസ് ഒഴിവാക്കലിന് കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ചുമതല കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്കാണെങ്കിലും, സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണം എന്ന തത്വം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 8 നോടൊപ്പം വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗം സംഭവത്തിന് മുമ്പും ശേഷവും പെരുമാറ്റവും സ്വഭാവവും പരിശോധിക്കുക എന്നതാണ്.

10. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പിന് പിന്നിൽ പ്രശംസനീയമായ ലക്ഷ്യമുള്ളതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനും കോടതിക്കും അവരുടേതായ പങ്ക് വഹിക്കാനുണ്ട്. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരാക്കിയ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നാണ് ഏജൻസി അന്വേഷണം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത്. കേസ് ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ലെന്ന് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം.

11. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പിന്റെ കാഠിന്യത്തിനകത്ത് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണോ ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്ന കാര്യത്തിൽ കോടതി സ്വയം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്.

12. **ദഹ്യാഭായ് ഛഗന്ഭായ് താക്കർ vs സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഗുജറാത്ത് (എ.ഐ.ആർ 1964 എസ്.സി 1563)** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ക്ലാസിക്കൽ വിധിയെ ആശ്രയിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

"(7) മാനസികാശ്വാസ്യത ഉള്ള വ്യക്തിയുടെ അപേക്ഷയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തെളിവുഭാരം എന്ന സിദ്ധാന്തം ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കാം:

(1) കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റം ചെയ്തത് ആവശ്യമായ മാനസിക ഘടകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണം; അത് തെളിയിക്കാനുള്ള ഭാരം വിചാരണയുടെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ചുമലിലാണ്.

(2) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 അനുശാസിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ, കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നൊരു അനുമാനമുണ്ട്: പ്രസക്തമായ എല്ലാ തെളിവുകളും വാക്കാലുള്ളതോ ഡോക്യുമെന്ററിയോ സാഹചര്യത്തെളിവുകളോ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച് പ്രതിക്ക് അത് നിരസിക്കാം, പക്ഷേ തെളിവുഭാരം സിവിൽ നടപടികളിൽ ഒരു കക്ഷിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലല്ല.

(3) കുറ്റകൃത്യം ചെയ്ത സമയത്ത് താൻ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ആളായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പ്രതിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, പ്രതിയോ പ്രോസിക്യൂഷനോ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ഒന്നോ അതിലധികമോ ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് കോടതിയുടെ മനസ്സിൽ ന്യായമായ സംശയം ഉയർത്തിയേക്കാം. പ്രതിക്ക് കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച മാനസിക ഘടകം ഉൾപ്പെടെ. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ മേൽ നിക്ഷിപ്തമായ തെളിവുകളുടെ പൊതുവായ ഭാരം നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ കുറ്റാരോപിതനും ആ സാഹചര്യത്തിൽ കോടതിക്കും പ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്."

13. **ബാപ്പു (മേൽ സൂചകം)** കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്:

"8. ... മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യം തെളിയിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പ്രതിക്കുണ്ട്. എന്നാൽ അന്വേഷണ വേളയിൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ മുൻകാല ചരിത്രം വെളിപ്പെടുന്നിടത്ത്, പ്രതിയെ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ആ തെളിവുകൾ കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് സത്യസന്ധനായ ഒരു അന്വേഷകന്റെ കടമയാണ്, ഇത് ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ ഗുരുതരമായ ബലഹീനത സൃഷ്ടിക്കുന്നു, സംശയത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം കുറ്റാരോപിതന് നൽകേണ്ടതായി വരും. എന്നിരുന്നാലും, കുറ്റകൃത്യത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് പ്രതിയുടെ പെരുമാറ്റം, ആ സമയത്തോ അതിനുശേഷമോ ഉള്ള പെരുമാറ്റം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസിക നില, മറ്റ് പ്രസക്തമായ ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയുടെ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി ഉത്തരവാദിത്തം നിറവേറ്റേണ്ടതുണ്ട്.

xxx xxx xxx

12. ഒരു മനോരോഗിയുടെ മനസ്സിന്റെ അസാധാരണതയോ ഭാഗികമായ മിഥ്യാബോധമോ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത പ്രേരണയോ നിർബന്ധിത പെരുമാറ്റമോ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം യാതൊരു പരിരക്ഷയും നൽകുന്നില്ല, കാരണം ആ വിഭാഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിയമം ഇപ്പോഴും പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കാലഹരണപ്പെട്ട മക് നോട്ടൺ നിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. 84-ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, മക് 'നോട്ടന്റെ കേസിൽ [(1843) 4 സെന്റ് ടിആർ എൻഎസ് 847 (എച്ച്എൽ)] ഹൗസ് ഓഫ് ലോർഡ്സ് ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ജഡ്ജിമാർ നൽകിയ ഉത്തരങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന് സമാനമാണ്. സംഭവസമയത്ത് പ്രതിയുടെ മാനസിക നില കണ്ടെത്തുന്നതിൽ മുൻകാല പെരുമാറ്റം, സംഭവത്തിനു മുൻപും ശേഷവും ഉള്ള പെരുമാറ്റം എന്നിവ പ്രസക്തമായിരിക്കാം, പക്ഷേ കൃത്യസമയത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന തായിരിക്കണം അല്ലാതെ വിദൂരമായ തല്ല. കുറ്റവാളിയുടെ മനസ്സിന്റെ കൃത്യമായ അവസ്ഥ തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയം, കുറ്റവാളിയുടെ പെരുമാറ്റം ഒന്നുകിൽ കുറ്റകൃത്യം നടക്കുന്ന സമയം അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യം നടന്നതിനുടൻ തന്നെ ചില സൂചനകൾ പലപ്പോഴും നൽകുന്നു. ഒരു മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ഇടവേള എന്നത് അക്രമാസക്തമായ ലക്ഷണങ്ങളുടെ വിരാമം മാത്രമല്ല, മറിച്ച് ആ പ്രവൃത്തിയെ ശരിയായി വിലയിരുത്താൻ വ്യക്തിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതിന് മനസ്സിന്റെ കഴിവുകളുടെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ്; എന്നാൽ ഈ പദപ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത് മാനസിക കഴിവുകളെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയിലേക്ക് പൂർണ്ണമായോ മൂഴുവനായോ പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്നല്ല. അതിനാൽ, അത്തരമൊരു പുനഃസ്ഥാപനം ഉണ്ടെങ്കിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് അത്തരം യുക്തി, ഓർമ്മ, വിധിന്യായം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് അത് ഒരു നിയമപരമായ പ്രവൃത്തിയാക്കാൻ കഴിയും; പക്ഷേ, ഈ രോഗത്തിന്റെ അക്രമാസക്തമായ ലക്ഷണങ്ങൾ നിർത്തിയാൽ മാത്രം പോരാ."

14. **ദേവിദാസ് ലോക റാത്തോഡ് *vs* മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം *(2018) 7 SCC 718* കേസിൽ** ഈ കോടതി അടുത്തിടെ വിധിച്ച ഒരു വിധിയിൽ , ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

"11. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം 84-ാം വകുപ്പ് ഒരു ഒഴിവ് നൽകുന്നു, ഒരു വ്യക്തി അങ്ങനെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത്, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം കാരണം, അയാൾക്ക് ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ താൻ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റോ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമോ ആണ് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ തെളിയിക്കേണ്ട ബാധ്യത പരാതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 105 പ്രകാരം ന്യായമായ എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും അതീതമായി തെളിയിക്കണം എന്ന പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം അത്ര കർശനമല്ല. സുരേന്ദ്ര മിശ്ര *vs* ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം *(2011) 11* എസ്സിസി *495: (2011) 3* എസ്സിസി *(*സിആർഐ*) 232,* നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, പ്രതി തന്റെ പ്രതിരോധം സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് സാധ്യതയുടെ ആധിക്യത്തിലാണ്, അതിനുശേഷം ഒഴിവിന്റെ ബാധകത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം പ്രോസിക്യൂഷന് കൈമാറും. പക്ഷേ, മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ എല്ലാ അപേക്ഷകളും ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. പ്രയോഗിക്കേണ്ട ടെസ്റ്റിന്റെ മാനദണ്ഡം എന്നത് നിയമപരമായ മാനസികാസ്വാസ്യത ആയിരിക്കണം അല്ലാതെ മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ആയിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. രാജസ്ഥാൻ സംസ്ഥാനം vs ഷെറാ റാം (2012) 1 SCC 602 : (2012) 1 SCC (Cri) 406, കേസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ മെഡിക്കൽ ഭ്രാന്തല്ല . ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ: (ഷെറാ റാം, എസ്സിസി പേജ് 614, ഖണ്ഡിക 19)

“19... ഒരു വ്യക്തി മാനസിക വൈകല്യമോ മാനസിക അപര്യാപ്തതയോ അനുഭവിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് അതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്ന മതിഭ്രമം,

ഡിമെൻഷ്യ, ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെടൽ, ആത്മനിയന്ത്രണം എന്നിവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, ഉചിതമായ ഡോക്യുമെന്ററി, വാക്കാലുള്ള തെളിവുകൾ വഴി പ്രസക്തമായ എല്ലാ സമയങ്ങളിലും, ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് ക്രിമിനൽ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് പൊതുവായ ഒഴിവാക്കലുകൾ തേടാൻ അർഹതയുണ്ട്".

12. രത്തൻ ലാൽ *vs* മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം *(1970) 3* എസ്.സി.സി. *533 : 1971 SCC (Cri) 139,* ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ*: (SCC* പേജുകൾ *533-34,* ഖണ്ഡിക *2)* കേസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ കുറ്റകൃത്യത്തിന് മുമ്പും പങ്കെടുത്തതും തുടർന്നുമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിന്റെ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് ശേഖരിച്ച് കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്തെ പ്രതിയുടെ മാനസികാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പ്രതിഭാഗത്തിന്റെ മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ ഹർജി പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള നിർണായക സമയം.

"2. കുറ്റകൃത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്ന സമയമാണ് മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യം സ്ഥാപിക്കേണ്ട നിർണായക ഘട്ടമെന്നും ഇത് തെളിയിക്കാനുള്ള ഭാരം പ്രതികളുടെ ചുമലിലാണെന്നും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞു. ദയാഭായിയിൽ ഛഗൻഭായ് താക്കർ *vs* ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം *(1964) 7 SCR 361:* എ.ഐ.ആർ *1964* എസ്.സി *1563* പ്രകാരം, 'പ്രതി മാനസികാസ്വാസ്യമുള്ള ആൾ അല്ലെന്ന് ഒരു നിരാകരണ അനുമാനമുണ്ട്. ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രസക്തമായ എല്ലാ തെളിവുകളും കോടതിക്ക് മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ച് പ്രതിക്ക് അത് നിരസിക്കാം- വാക്കാലുള്ള, രേഖകൾ മുഖേന അല്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ, പക്ഷേ തെളിവുകളുടെ ഭാരം സിവിൽ നടപടികളിൽ ഒരു കക്ഷിക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആയിരിക്കില്ല അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്നത്."

13. സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട രേഖകളിൽ നിന്ന്, മാനസികാവസ്ഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതിയുടെ മനസ്സിൽ ന്യായമായ ഒരു സംശയം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ വിജയീ സിംഗ് VS സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി.യിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, സംഭവസമയത്ത് കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിക്ക് ന്യായമായ സംശയത്തിന്റെയും തൽഫലമായി കുറ്റവിമുക്തനാക്കലിന്റെയും ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. (1990) 3 SCC 190 : 1990 SCC (Cri) 378."

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമത്തിന്റെ അധ്യായം XXV നടപടിക്രമം 1973"

15. 1973-ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ 25-ാം അധ്യായം (ഇനിമുതൽ 'സി.ആർ.പി.സി) നടപടിക്രമ സ്വഭാവമുള്ളതാണെങ്കിലും, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള കുറ്റാരോപിതനായ ഒരു വ്യക്തിയുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ അത് സബ്സ്റ്റാന്റീവ് ആയി മാറുന്നു. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ 328 മുതൽ 339 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കൃത്യമായ നടപടിക്രമം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിചാരണ നേരിടാൻ ഒരു പ്രതി പര്യാപ്തനാണോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ സിആർപിസി വകുപ്പ് 329 പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ പോലും ആവശ്യമില്ല, മറിച്ച് അത് നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് കോടതിയുടെ നിർബന്ധിത കടമയാണ്. വകുപ്പ് 330 പ്രകാരം, അത്തരമൊരു വ്യക്തിയുടെ വിചാരണ നേരിടാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മ മെച്ചപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതയുമായി തുടരുകയാണെങ്കിൽ കോടതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനുള്ള പരിധി വരെ പോകാൻ കഴിയും. സി.ആർ.പി.സി.യുടെ വകുപ്പ് 334 അനുസരിച്ച്, കോടതിയുടെ വിധിയിൽ കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയത് മാനസികാസ്വാസ്ഥതയാൽ ആണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കണ്ടെത്തൽ ഉൾപ്പെടും യാഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങനെ ചെയ്തു എങ്കിൽ പോലും. അതിന്റെ കാരണം വളരെ ലളിതമാണ് പ്രവർത്തി യാഥാർഥ്യമാകാത്ത പക്ഷം മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം എന്ന കാരണത്താൽ ഒരു വെറുതെ വിടൽ അസാധ്യമാണ്.

16. ചർച്ച ചെയ്ത വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിലുള്ള മുഴുവൻ ആശയവും മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ വിചാരണ നേരിടാൻ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്, അവന്റെ യുക്തിസഹമായ കഴിവ് കാരണം മാത്രമല്ല, വൈകല്യമുള്ള ഒരാളായി അവനെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. പരിഹാര നടപടികൾ കണ്ടെത്തി സമ്പൂർണ്ണ നീതി നടപ്പാക്കുക എന്നതാണ് കോടതിയുടെ ചുമതല.

17. 2009-ൽ ഭേദഗതികളിലൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടെ സി. ആർ പി.സി.യുടെ 2009-ാം അധ്യായത്തിലെ 25-ാം അധ്യായത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ 84-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കേസ് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ കോടതിക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ടെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിചാരണ വേളയിൽ ഒരു സൗഹാർദ്ദപരമായ സമീപനം പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, അനാരോഗ്യകരമായ മനസ്സിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പ്രതിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കാൻ പോലും കോടതിക്ക് മതിയായ അധികാരങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ, ഐപിസിയുടെ വകുപ്പ് 84 ന്റെ കാര്യത്തിൽ അതേ യുക്തി വളരെയധികം ശക്തിയോടെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും.

18. നിയമപരവും വൈദ്യപരവുമായ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലിനും നിർണ്ണയത്തിനും ഞങ്ങൾ മതിയായ വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തുന്നു, അവ പരസ്പരം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. മെഡിക്കൽ നിയമശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രസക്തമായ വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നൽകും:

ജയ്സിംഗ് പി മോദി, മെഡിക്കൽ ജൂറിസ്പ്രൂഡൻസ് ആന്റ് ടോക്സിക്കോളജി 26 ആം പതിപ്പ് 2018, പേജ് 938.

"മാനസിക രോഗത്തിന്റെ നിർണ്ണയം: ക്ലിനിക്കൽ വിലയിരുത്തലും അഭിസംബോധന ചെയ്യേണ്ട ചോദ്യങ്ങളും. –

കുറ്റാരോപിതന്റെ മാനസികാവസ്ഥ നിർണ്ണയിക്കാൻ കോടതികളെ സഹായിക്കാൻ ഫോറൻസിക് സൈക്യാട്രി ശ്രമിക്കുന്നു. അതിൻ പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി, വിചാരണ നേരിടാൻ അനുയോജ്യമായ അവസ്ഥയിലാണോ? എന്നും തീരുമാനിക്കണം. മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തെയും നിയമപരമായ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തെയും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടണമെന്നില്ല. മെഡിക്കൽ മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യതയ്ക്ക് സ്ഥാപനപരമായ പരിചരണമോ ചികിത്സാ പരിചരണമോ ആവശ്യമുള്ള ഒരു മാനസിക രോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഒരു ക്രിമിനൽ പ്രവൃത്തിയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ നിന്നും നിയമപരമായി മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യതയില്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും വ്യക്തിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കില്ല. ഐപിസി വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുവായ ഒഴിവാക്കലിന് നിയമം യോഗ്യമായതിനാൽ അത്തരം വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനാണ് വിലയിരുത്തൽ. പ്രതിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടോ? (i) പ്രവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവം അറിയാൻ അവന് / അവൾക്ക് കഴിവില്ലാത്ത അത്രയും മാനസിക അസ്വാസ്ഥ്യമാണോ; അതോ (ii) പ്രവൃത്തി തെറ്റാണോ അതോ (iii) നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾ നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യകത പരിശോധിക്കുന്നതുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കോടതിയിലെ നടപടികളുടെ സ്വഭാവം മനസിലാക്കാനും വിചാരണ നേരിടാനും അവന് / അവൾക്ക് കഴിവുണ്ടോ? ന്യായമായ വിചാരണയ്ക്കും പ്രതിരോധത്തിനും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അഭിഭാഷകനുമായി

കൂടിയാലോചിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് മതിയായ കഴിവുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഇത് ആവശ്യമാണ്. ഓരോ കുറ്റാരോപിതനും അവനെതിരായ നടപടികളുടെ സ്വഭാവം അറിയാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. കുറ്റാരോപിതന്റെ മാനസിക നില എന്തായിരുന്നു? കുറ്റകൃത്യം നടന്നോ? പ്രതിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ? ഉത്തരങ്ങൾ അവൻ / അവൾ ആരോപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളുടെ ക്രിമിനൽ ഉത്തരവാദിത്തം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടും. പരീക്ഷണാനന്തര പരിചരണം ഇനിപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചേക്കാം: മാനസിക രോഗം ഭേദമാക്കുന്നതിനുള്ള രോഗനിർണയം എന്താണ്? അവനെ / അവളെ വലിയ തോതിൽ വിടാതിരിക്കുന്നത് അപകടകരമാകുമോ? പലരിലും പുറമെയുള്ള അധികാരപരിധിയിൽ, മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ തെളിവിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പ്രവൃത്തിയുടെ ക്രിമിനൽ ഉത്തരവാദിത്തം വിലയിരുത്തുന്നതിന് നിയമപ്രകാരം പ്രസക്തമായ അതിന്റെ തീവ്രതയെയും ആശ്രയിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടാം: കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ തടയാനാവാത്ത പ്രേരണ ഉണ്ടായിരുന്നോ? അവന്റെ / അവളുടെ പെരുമാറ്റം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള കഴിവില്ലാത്തവിധം മാനസിക അവസ്ഥ കഠിനമായിരുന്നോ? അവൻ / അവൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മിഥ്യാധാരണയ്ക്ക് വിധേയനായിരുന്നോ? തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയ വ്യക്തിഗത ഉപദ്രവമോ പരിക്കോ ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള ക്രിമിനൽ ആക്രമണം ആയിരുന്നോ?

മൂല്യനിർണ്ണയ പ്രക്രിയ: - മൂല്യനിർണ്ണയ പ്രക്രിയയിൽ സാധാരണയായി മൂന്ന് പ്രധാന ഘടകങ്ങളോ ഡാറ്റയുടെ ഉറവിടങ്ങളോ ഉൾപ്പെടുന്നു: (എ) പ്രതിയുമായുള്ള അഭിമുഖം (ബി) ഫോറൻസിക് വിലയിരുത്തൽ ഉപകരണങ്ങൾ, (സി) കൊളാറ്ററൽ റിപ്പോർട്ടുകൾ, സാക്ഷി മൊഴികൾ, ഇരകളുടെ മൊഴികൾ, പോലീസ് റിപ്പോർട്ടുകൾ, വിവിധ തരത്തിലുള്ള രേഖകൾ (അതായത്, മാനസികാരോഗ്യം, ചികിത്സ, സ്കൂൾ, മെഡിക്കൽ, ക്രൈം സീൻ മുതലായവ) ഉൾപ്പെടെയുള്ള മൂന്നാം കക്ഷി വിവരങ്ങൾ. ഈ സ്രോതസ്സുകൾക്കൊപ്പം,

ക്രിമിനൽ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലുകളിൽ മിഥ്യാധാരണകളുടെ പങ്ക് കുറ്റാരോപിതന്റെ സ്വഭാവവും ഗുണനിലവാരവും പലപ്പോഴും കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സമയത്ത് മാനസികാവസ്ഥയിലെ വൈകല്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനമാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഉത്തരവാദിത്തം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ബാധിച്ചേക്കാവുന്ന തർക്കമുള്ള കേസുകളിൽ. നിയമപരമായ നിഗമനങ്ങളോ ഔപചാരിക മനോരോഗ രോഗനിർണയങ്ങളോ അവതരിപ്പിക്കുകയല്ല വിദഗ്ധന്റെ പങ്ക്. മറിച്ച്, വിദഗ്ധൻ എന്ന നിലയിൽ പരിശോധകന്റെ പങ്ക്, വിവിധ മനോരോഗ അവസ്ഥകളുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചും വിവിധ പെരുമാറ്റ, ഗ്രഹണ, വൈജ്ഞാനിക, വിധിനിർണയ ശേഷികളുമായുള്ള അവയുടെ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും നിയമ / ധാർമ്മിക തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയിലേക്ക് കൊണ്ട് വരിക എന്നതാണ്."

<u>സ്കിസോഫ്രീനിയ</u>

19. ഇനി സ്കിസോഫ്രീനിയ മൂലമുണ്ടാകുന്ന മാനസികരോഗത്തിലേക്കു വരാം. ലഭ്യമായ പ്രസക്തമായ വാചകം ഉദ്ധരിക്കുകയല്ലാതെ, വിദഗ്ധരുടെ സമ്പൂർണ്ണ അറിവിനുള്ളിലുള്ള ഒന്നായതിനാൽ പ്രസ്തുത പ്രശ്നത്തിലേക്ക് പോകാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല:

- **ജയ്സിംഗ് പി മോദി, മെഡിക്കൽ ജൂറിസ്പ്രുഡൻസ് ആന്റ് ടോക്സിക്കോളജി എന്ന പുസ്തകം 26 ആം പതിപ്പ് പേജ് 922.**

"(ii) സ്കിസോഫ്രീനിയ. - 1896-ൽ ക്രെപെലിൻ (എമിൽ ക്രെപെലിൻ, ജർമ്മൻ സൈക്യാട്രിസ്റ്റ്) ഈ രോഗത്തിന് 'ഡിമെൻഷ്യ പ്രെക്കോക്സ്' എന്ന് പേരിട്ടു. 1911-ൽ യൂഗൻ

ബ്ലൂലർ (പോൾ യൂഗൻ ബ്ലൂലർ, സ്വിസ് സൈക്യാട്രിസ്റ്റും യൂജെനിസ്റ്റും) ഈ പദം അവതരിപ്പിച്ചു. 'സ്കീസോഫ്രീനിയ' എന്ന വാക്കിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥം മനസ്സിന്റെ ശിഥിലീകരണം എന്നാണ്. ഡിമെൻഷ്യ പ്രെക്കോക്സ് എന്ന പദം മാറ്റി, കാരണം രോഗം എല്ലായ്പ്പോഴും ഡിമെൻഷ്യയിൽ അവസാനിച്ചുവെന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാകോക്സ് എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രായപൂർത്തിയാകുന്ന സമയത്തോ കൗമാരപ്രായത്തിലോ രോഗം വികസിച്ചു, പക്ഷേ പല കേസുകളിലും ആ കാലഘട്ടത്തിന് പുറത്ത് വികസിച്ചു. രോഗം എല്ലായ്പ്പോഴും ഡിമെൻഷ്യയിൽ അവസാനിച്ചുവെന്ന് കരുതിയിരുന്നതിനാൽ, ഇത് നിരാശാജനകമായ ഒരു പ്രവചനത്തെ അർത്ഥമാക്കുന്നു, ഇത് ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ പരാജയത്തിന്റെ മനോഭാവം സൃഷ്ടിച്ചു".

- **എലിസബത്ത് എ. മാർട്ടിൻ (2007), "ഓക്സ്ഫോർഡ് സംക്ഷിപ്ത മെഡിക്കൽ നിഘണ്ടു (7-ാം പതിപ്പ്)", പേജ് 642**

"**സ്കീസോഫ്രീനിയ** ചിന്തയുടെ പ്രക്രിയ, യാഥാർത്ഥ്യവുമായുള്ള സമ്പർക്കം, വൈകാരിക പ്രതികരണശേഷി എന്നിവയുടെ ശിഥിലീകരണം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ഗുരുതരമായ മാനസിക രോഗമാണ്. *മിഥ്യാധാരണകൾ, *മതിഭ്രമങ്ങൾ (പ്രത്യേകിച്ച് ശബ്ദങ്ങൾ) പോലുള്ള **പോസിറ്റീവ് ലക്ഷണങ്ങൾ** സാധാരണമാണ്, കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും *ഷ്നൈഡിയൻ ഫസ്റ്റ്-റാങ്ക് ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും രോഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. **നെഗറ്റീവ് ലക്ഷണങ്ങളിൽ** സാമൂഹിക പിൻവാങ്ങൽ, ഈഗോ അതിരുകളുടെ വൈകല്യം, ഊർജ്ജവും മുൻകൈയും നഷ്ടപ്പെടൽ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. രോഗലക്ഷണങ്ങൾ കുറഞ്ഞത് ഒരു മാസമെങ്കിലും തുടരുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ സ്കീസോഫ്രീനിയ രോഗനിർണയം നടത്തുകയുള്ളൂ. രോഗം സ്വമേധയാ മാറാം, അപൂർവമോ പതിവോ ആയ പുനരവലോകനങ്ങളോടെ ഒരു കാലയളവുണ്ടാകാം ,അല്ലെങ്കിൽ വിട്ടുമാറാത്തതായി മാറാം. ആന്റി സൈക്കോട്ടിക്

മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിച്ചും ഊർജ്ജസ്വലമായ മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ മാനേജ്മെന്റും പുനരധിവാസവും ഉപയോഗിച്ച് രോഗനിർണയം മെച്ചപ്പെട്ടു. ജനിതക ഘടകങ്ങൾ, പാരിസ്ഥിതിക സമ്മർദ്ദം, നിയമവിരുദ്ധമായ മയക്കുമരുന്ന് ഉപയോഗം എന്നിവ നിരവധി കാരണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നു.

- **അമേരിക്കൻ സൈക്യാട്രിക് അസോസിയേഷൻ 2013, ഡയഗ്നോസ്റ്റിക് ആൻഡ് സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ മാനുവൽ ഓഫ് മെന്റൽ ഡിസോർഡേഴ്സ്: ഡി എസ് എം –5, 5 ആം പതിപ്പ്, അമേരിക്കൻ സൈക്യാട്രിക് അസോസിയേഷൻ, വാഷിംഗ്ടൺ ഡി സി . പേജ് 87**

"സ്കിസോഫ്രീനിയ സ്പെക്ട്രവും മറ്റ് മാനസിക വൈകല്യങ്ങളും സ്കിസോഫ്രീനിയ, മറ്റ് മാനസിക വൈകല്യങ്ങൾ, സ്കിസോടൈപ്പൽ (വ്യക്തിത്വ) ഡിസോർഡർ എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇനിപ്പറയുന്ന അഞ്ച് ഡൊമെയ്നുകളിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ അസാധാരണതകളാൽ അവ നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു: മിഥ്യാധാരണകൾ, മതിഭ്രമം, ക്രമരഹിതമായ ചിന്ത (സംസാരം), തികച്ചും ക്രമരഹിതമായ അല്ലെങ്കിൽ അസാധാരണമായ സ്വയം നീങ്ങുന്ന പെരുമാറ്റം (കാറ്റടോണിയ ഉൾപ്പെടെ), നെഗറ്റീവ് ലക്ഷണങ്ങൾ."

20. അതുകൊണ്ട്, സ്കിസോഫ്രീനിയ തീർച്ചയായും അതിശക്തമായ ഒരു മാനസികരോഗം ആണ് എന്ന് നാം വിലയിരുത്തുന്നു.

<u>വസ്തുതകളും വിശകലനവും</u>

21. അപ്പീൽവാദി ആക്രമിച്ചുവെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് മുത്തച്ഛന്റെ സഹോദരന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു കടയിൽ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത് . യാതൊരു പ്രകോപനവുമില്ലാതെയും മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യാതെയും മരിച്ചയാളെ ഇരുമ്പ് ലോക്കിംഗ് പ്ലേറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിച്ചു എന്നതാണ് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റം. 14.05.2004 ന് രാവിലെ 6 മണിക്കായിരുന്നു സംഭവം. പി ഡബ്ലിയൂ 2 ഇത് കണ്ടു. അവൻ തൊണ്ടി മുതലും എടുത്തുകൊണ്ട് കടയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് പോയി. അതിനുശേഷം കടയിൽ തിരിച്ചെത്തി അത് അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്ക് നടന്ന് ഒരു കസേരയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. പറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് അദ്ദേഹം മാറുകയോ പോകാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല.

22. സംഭവത്തിന് മുമ്പ് ഹരിയാനയിലെ ഭിവാനി ജി.എം.സി ഹോസ്പിറ്റലിൽ അയാൾക്ക് ചികിത്സ നൽകിയിരുന്നതായി കണ്ടെത്തി. 17.11.2003 മുതൽ 26.11.2003 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഇൻ-പേഷ്യന്റായി അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ആങ്ങ്സൈറ്റി ന്യൂറോസിസ്, കൂടാതെ റിയാക്ടീവ് ഡിപ്രഷനും, അദ്ദേഹത്തിന് ആസിഡ് പെപ്റ്റിക് രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളും നേരിയ രക്താതിമർദ്ദം എന്നിവയുമുണ്ടായിരുന്നു. സ്കിസോഫ്രീനിയയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ചികിത്സയ്ക്ക് തുല്യമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് നല്കിയ ചികിത്സ. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് 'തിയോറിൽ' എന്ന മരുന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചു.

23. സിആർപിസി വകുപ്പ് 329 പ്രകാരം സെഷൻസ് കോടതിയിൽ ഹർജിക്കാരന് വേണ്ടി അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. ജാമ്യത്തിനുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും നിലവിലെ നടപടികൾ മനസിലാക്കാൻ ഹർജിക്കാരന് കഴിയാത്തത് കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. സ്കിസോഫ്രീനിയ ബാധിച്ചതിനാൽ രണ്ട് ഡോക്ടർമാരെ എഡബ്ല്യുസ് 1, 2 ആയി പരിശോധിച്ചു. അദ്ദേഹം നേരത്തെ ചികിത്സ എടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ എ ഡബ്ലിയു 2 ആയി പരിശോധിച്ച ഭിവാനിയിലെ ജിഎംസി ഹോസ്പിറ്റൽ. വിചാരണക്കോടതിയുടെ

നിർദേശപ്രകാരം സംഭവം നടന്നശേഷം പരിശോധിച്ച ഡോക്ടറാണ് എ.ഡബ്ല്യു.1. അയാൾക്ക് വിട്ടുമാറാത്ത സ്കിസോഫ്രീനിയ ഉണ്ടെന്ന് അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവരെ കൂടുതൽ ഡി ഡബ്ലിയു 1 ആയി പരിശോധിച്ചു. സ്കിസോഫ്രീനിയ ബാധിച്ചിരുന്നുവെന്നും അത് 14 അല്ലെങ്കിൽ 15 വയസ്സ് മുതൽ ആയിരിക്കണമെന്നും നേരത്തെ നൽകിയ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് അനുസൃതമായി അവർ ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമായ മൊഴി നൽകി. ചെയ്ത പ്രവൃത്തി മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന വസ്തുതയും തുടർന്നുള്ള ജയിൽവാസവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുമ്പോൾ, ഈ സർക്കാർ ഡോക്ടർ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചത് അപ്പീൽ വാദി വിചാരണ നേരിടാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ഇൻ-പേഷ്യന്റായി ചികിത്സിച്ച ശേഷം അവർ മറ്റൊരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകി, അതിൻ പ്രകാരം വിചാരണ നേരിടാൻ കഴിയും എന്നാണ് കാണിച്ചിരുന്നത്.

24. സെഷൻസ് കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും മെറിറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്. മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ അപേക്ഷയും സ്വീകരിച്ചു. അപ്പീൽ വാദിയുടെ മുത്തച്ഛന്റെ സഹോദരൻ പിഡബ്ല്യു 6 ന് അസ്വാഭാവികതയൊന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അമ്മയെ പരിശോധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് ഹർജി തള്ളിയത്. കൂടാതെ, സംഭവത്തിന് ശേഷം പ്രതിയെ ശാരീരികമായി പരിശോധിച്ച ഡോക്ടറായ പിഡബ്ല്യു 10 പ്രതിക്ക് മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.

25. എന്നിരുന്നാലും, എഡബ്ല്യു 1, ഡിഡബ്ല്യു 1 എന്നീ പേരുകളിൽ മൊഴി നൽകിയ സർക്കാർ ഡോക്ടറുടെ തെളിവുകളും പ്രതിയുടെ അമ്മാവനായിരുന്ന ഡിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ തെളിവുകളും തള്ളിക്കളഞ്ഞു. എ ഡബ്ലിയു 2 ന്റെ തെളിവുകൾ പോലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടില്ല. അപ്പീൽ വാദിയുടെ പിന്നീടുള്ള പെരുമാറ്റം ഒഴിവാക്കി.

26. മരുന്ന് കുറിപ്പടിയും മറ്റ് രേഖകളും മനസിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാലും മുൻകൂർ ചികിത്സയെക്കുറിച്ച് ഒരു ചർച്ചയും നടക്കാത്തതിനാലും ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ ഭിവാനി ജില്ലാ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയിൽ നിന്ന് ഒരു റിപ്പോർട്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച രേഖകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന എഡബ്ല്യു 2 ന്റെ തെളിവുകൾ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ നടപടി ആവശ്യമായി വരില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. അപ്പീൽ വാദിക്ക് സ്കിസോഫ്രീനിയ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. സംഭവം നടന്ന് 16 വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് ഡോക്ടർമാരുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയത്. വാസ്തവത്തിൽ, അപ്പീൽ വാദിക്ക് നൽകിയ ചികിത്സയുടെ സ്വഭാവം ഓർമ്മിക്കാൻ അവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും, അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അപ്പീൽ വാദിക്ക് അനുകൂലമായി പോകുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ് ചികിത്സയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് തർക്കമില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ എഡബ്ലിയു 2 ന്റെ തെളിവുകൾ ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

27. കോടതി മുമ്പാകെ പരിശോധിക്കപ്പെടാത്ത ഡോക്ടർമാരുടെ മൊഴികൾ മാത്രമാണ് ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതെന്നും നമുക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കാം. ഡി ഡബ്ലിയു 1 ആയി ഗവൺമെന്റ് ഡോക്ടറുടെ തെളിവ് ക്രോസ് വിസ്താരം ചെയ്യാത്തതിനാൽ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു. അപ്പീൽവാദി പിന്നീട് വിചാരണ നേരിടാൻ യോഗ്യനായിത്തീർന്നു എന്ന വസ്തുത മാത്രം മതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനുള്ള ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാൻ, കാരണം ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻകാല മാനസികാസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ സൂചനയാണ്. അപ്പീൽ വാദിയുടെ അവസ്ഥയും കുറ്റാരോപിതന്റെ തെളിവുഭാരവും സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കണം എന്ന തത്വം അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും നിയമത്തിന്റെ സ്വഭാവത്താൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ടതായി

ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു. അപ്പീൽ വാദി പൂർണ്ണമായും സുഖം പ്രാപിച്ചുവെന്നും സമൂഹവുമായി നന്നായി ഇടപഴകിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

28. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ വകുപ്പ് 84 പ്രകാരം നൽകുന്ന ആനുകൂല്യത്തിന് അപ്പീൽ വാദി തീർച്ചയായും അർഹനായതിനാൽ, അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ ശിക്ഷാവിധിയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ വിശദീകരണം നൽകാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല.

29. ഐ.പി.സി 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ ശിക്ഷ വിധിച്ച വിചാരണക്കോടതിയുടെ 25.07.2006 ലെ ഉത്തരവും ഇത് ശരിവച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ 02.06.2008 ലെ വിധിയും ഉത്തരവും റദ്ദാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

30. ആരോപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും അപ്പീൽ വാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നു. പ്രതികളുടെ ജാമ്യ ബോണ്ടുകൾ ഡിസ്ചാർജ് ചെയ്യപ്പെടും. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കേണ്ടതാണ്.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ

(സഹായി: മഹേന്ദ്ര യാദവ്, എൽ.സി.ആർ.എ)